

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoPr/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212296
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7112212296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Ing. Pavol Komloš - KON TIKI, Slovenskej jednoty 33, Košice, IČO: 143 99 121, proti žalovanému B. I., L.. XX.X.XXXX, bývajúcemu v T., J. XX, zastúpenému JUDr. Vincentom Lechmanom, advokátom so sídlom v Košiciach, Popradská 80, o zaplatenie sumy 19.829 € s príslušenstvom a sumy 3.083 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13 Cpr/3/2012-234 zo dňa 13.6.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu proti žalovanému o zaplatenie súm 19.829 € a s príslušenstvom a 3.083 € s príslušenstvom. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že spoločnosť KON TIKI Slovakia, s.r.o., so sídlom Košice, Slovenskej jednoty 33, IČO: 36 572 527 so žalovaným uzavrela pracovnú zmluvu dňa 5.5.2008 najprv na dobu určitú a na základe súhlasného prejavu vôle oboch strán táto pracovná zmluva bola predĺžená na dobu neurčitú, pričom žalovaný pracoval ako skladník a v priebehu trvania pracovného pomeru sa stal vedúcim skladu. Miestom výkonu práce boli dohodnuté obchodné priestory zamestnávateľa na G. Č.. XX E. T.. Spolu s uzavretím pracovnej zmluvy bola so žalovaným uzavretá aj dohoda o hmotnej zodpovednosti za zverené hodnoty a zásoby v sklade v mieste výkonu práce.

3. Žalobca v žalobe poukázal na to, že dňa 27.10.2010 bol odovzdaný konečný súpis inventúrnych rozdielov na tovare zo strany fakturačného a kontrolného oddelenia spoločnosti KON TIKI Slovakia s.r.o., kde bol po krádeži tovaru ohlásenej 27.9.2010 v tejto spoločnosti zistený rozdiel - celkové manko na zverenom tovare v sume 19.829 €. Podľa žalobcu žalovaný zodpovedá za vzniknuté manko v plnej miere z dôvodu porušenia jeho povinnosti zabezpečiť zverené hodnoty, keďže nevykonal priamy pokyn konateľa spoločnosti KON TIKI Slovakia, s.r.o. W.. G. T. a službu konajúceho príslušníka Policajného zboru SR na odstránenie krabíc, brániacich riadnej činnosti bezpečnostného snímača, pričom tento príkaz bol žalovanému daný po predchádzajúcej krádeži v sklade KON TIKI Slovakia s.r.o., ohlásenej dňa 21.9.2010. Suma 19.829 € podľa žalobcu predstavuje hodnotu zásob tovaru 13.665,02 € a ušlý zisk v sume 6.163,98 €.

4. V konaní Okresného súdu Košice I sp.zn. 13 Cpr/4/2012 sa rovnako žalobca ako v tomto konaní domáha voči žalovanému rovnakým titulom náhrady škody v sume 3.083 € s príslušenstvom, ktorú

škodu predstavuje celkové manko na zverenom tovare, za ktoré manko v celom rozsahu podľa žalobcu zodpovedá žalovaný, pretože porušil povinnosť zabezpečiť zverenú hodnotu. Porušenie spočívalo vo svojoľnom vymenení zámku na hardvérovom sklade (z ktorého bol odcudzený tovar), bez upovedomenia zamestnávateľa a v uložení kópie kľúča do hardwarového skladu do nezabezpečenej zásuvky stola nachádzajúceho sa v budove na G. A. Č.. XX E. T.. Uvedená kópia bola použitá na otvorenie priestorov hardvérového skladu a následnej ohlásenej krádeži dňa 21.9.2010. Na pojednávaní dňa 15.1.2014 súd prvej inštancie preto spojil na spoločné konanie obidve konanie vedené proti žalovanému (13 Cpr/3/2012 a 13 Cpr/4/2012), pričom konanie sa naďalej vedie pod sp.zn. 13 Cpr/3/2012.

5. Keďže zo strany spoločnosti KON TIKI Slovakia s.r.o. došlo dňa 24.4.2012 k postúpeniu vzniknutej pohľadávky voči žalovanému na žalobcu na základe dohody o postúpení pohľadávky, tak v konaní vystupuje ako žalobca W.. G. T. - KON TIKI, Slovenskej jednoty 33, Košice.

6. Žalovaný neuznal nároky žalobcu a v prvom rade namietal absolútnu neplatnosť dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorú uzavrel so zamestnávateľom dňa 5.5.2008, a to pre rozpor s ust. § 37 Občianskeho zákonníka, ale aj s prihliadnutím na § 1 ods. 4 Zákonníka práce z dôvodu jej neurčitosti, pretože akákoľvek bližšia špecifikácia hodnôt, za ktoré má byť zodpovedný absentuje. Uviedol, že skutočnosti uvedené v žalobe sa nezakladajú na pravde, pretože prebehlo policajné vyšetrenie, v rámci ktorého sa zúčastnil aj výsluchov, bol na detektore lži a krádež nespôsobil on, pretože ku krádežiam dochádzalo vždy počas jeho neprítomnosti na pracovisku. Škoda bola spôsobená tretími osobami, preto podľa ustálenej judikatúry si môže žalobca voči žalovanému uplatňovať náhradu škody z krádeže len vtedy, ak žalovaný umožnil alebo uľahčil páchatel'ovi odcudziť tieto zásoby, ale jeho konanie takéto znaky nevykazovalo. Ďalej namietal, že zamestnávateľ si nesplnil zákonnú požiadavku vyplývajúcu z ust. § 184 Zákonníka práce, a to, že pri vzniku dohody o hmotnej zodpovednosti nebola vykonaná inventarizácia, a preto nemožno presne určiť okruh zverených hodnôt, ktoré by mal žalovaný zamestnávateľovi vyúčtovať a ani schodok, za ktorý by mal zodpovedať. Keďže nebola vykonaná inventarizácia pri vzniku dohody a ani neskôr, v priebehu jej existencie, ale až pred skončením pracovného pomeru v roku 2010, neboli žiadne hodnoty zverené do osobnej dispozície žalovaného, a preto nemal možnosť zabezpečiť akúkoľvek ochranu týchto zverených hodnôt pred schodkom. Pracovné podmienky na pracovisku mu ani neumožňovali (výlučne jemu samému) nakladať s tovarom a zásobami bez rizika a bez možnosti kontrolovať ich obeh). Žalovaný tiež uviedol, že nie je preukázané, že k škode došlo porušením povinností žalovaného v súvislosti s plnením jeho pracovných úloh, pretože k schodku došlo v dôsledku krádeží, kde páchatel' nebol zistený, pričom v jednom prípade došlo k vlámaniu do priestorov mimo pracovného času žalovaného. Žalovaný namietal aj výšku škody, ktorú si žalobca vyčíslil. Táto je podľa neho v rozpore s ust. § 186 ods. 1, 3 Zákonníka práce, pretože žalobca tam zahrnul aj ušlý zisk, pričom zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalovaný zodpovedal za škodu spôsobenú žalobcovi úmyselne. Z dôkazov, ktoré žalobca predložil nemožno vyvodit', za aké presné obdobie schodok vznikol a teda či skutočne vznikol v súvislosti s plnením pracovných úloh zamestnanca alebo v súvislosti s porušením jeho povinností. Nemožno teda vyvodit' ani to, či sa jedná o schodok z iných období, ktoré si právny predchodca žalobcu, resp. žalobca už sám napr. aj neuplatnil v iných konaniach. Žiadal žalobu voči sebe zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v plnej výške.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ale aj výpoveďou sporových strán ako aj svedkov. Mal preukázané, že žalovaný pracoval na základe pracovnej zmluvy pre spoločnosť KON TIKI Slovakia, s.r.o. ako skladník, neskôr ako vedúci skladu a jeho podriadeným bol ďalší zamestnanec B. E.. Pracovné príkazy žalovanému dával brat žalobcu G. T., ktorý pracoval pre žalobcu a mal na starosti veľkosklad. Z pripojených spisov vyšetrovacích Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície Košice, ČVS: ORP-2766/3-OVK-KE-2011, ale aj č. ČVS: ORP-2784/3-OVK-KE-2011 bolo zistené, že sa vyšetrovali prečiny krádeže v sklade v T. L. G. A.. Č.. XX vo firme KON TIKI Slovakia, s.r.o.. Pri krádeži hlásenej 27.9.2010 po vypáčení okna a vlámaní sa do objektu predmetnej firmy bol odcudzený tovar a vzniknutá škoda v celkovej výške 19.388,30 €. Pri krádeži nahlásenej 21.9.2010 bolo nahlásené, že nezisteným spôsobom a predmetom po prekonaní zámku dverí bol následne zo skladu odcudzený tovar vo výške 3.083 €. Obidva vyšetrovania boli prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti, oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe.

8. Súd objasňoval otázku zabezpečovania budovy, v ktorej žalovaný pracoval a kde vznikla škoda a ktorá patrila právnomu predchodcovi žalobcu a bolo zistené aj to, že B. E., ktorý pracoval v sklade nemal

uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Pritom prístup do skladu, kde boli odcudzené predmety mal žalovaný ale aj B. E. ako aj G. T. a vedúci fakturácie J.. Kľúče od skladu mal žalovaný. Bola objasňovaná otázka uloženia krabíc v sklade do výšky snímača poplašného zariadenia s tým, že tak žalovaný ako aj B.O. E. uviedol, že krabice až do výšky snímača im kázal uložiť G. T. a následne boli tieto krabice odstránené taktiež na základe príkazu štatutárneho zástupcu zamestnávateľa. Do skladu pritom mali prístup aj ďalší ľudia, ktorí pracovali pre žalobcu ako brigádnici, keďže pracovníci nestíhali vybavovať objednávky a títo im zabezpečovali pomoc. Bola objasňovaná otázka výmeny kľúčov výmene zámku na hardvérovom sklade, o čom žalovaný upovedomil G. T.. Žalovaný vzhľadom na uvedené adresoval zamestnávateľovi žiadosť zo dňa 4.10.2010 - výzvu k prístupiu a odstráneniu nedostatkov zabezpečenia ochrany majetku, ktorý sa nachádza v skladových priestoroch a ktoré bránia riadnemu hospodáreniu so zverenými hodnotami. Právny predchodca žalobcu sa vyjadril v tejto žiadosti na odstránenie nedostatkov písomne 8.10.2010, kde uviedol, že v sklade je plne funkčný monitorovací systém s viditeľným čidlom, ktorý zabezpečuje účinnú ochranu majetku a zverených hodnôt, ktoré sa tam nachádzajú. Podľa neho ku škode, teda vzniknutému manku došlo z dôvodu, že žalovaný nevykonal priamy pokyn konateľa zamestnávateľa a službu konajúceho príslušníka policajného zboru na odstránenie krabíc brániacich riadnej činnosti bezpečnostného snímača a tento skutok bol dôvodom dania okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovanému spoločnosťou KON TIKI Slovakia, s.r.o. Košice ako zamestnávateľom. Okamžité zrušenie napadol na Okresnom súde Košice I žalovaný žalobou o jeho neplatnosť, pričom s touto žalobou bol úspešný v konaní 18C/304/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/110/2017 zo dňa 7.3.2018. Tak okresný súd ako aj odvolací súd uviedol, že závažnosť tvrdenia nesplnenia povinnosti zamestnávateľ konštatoval až potom, ako došlo k ďalšej krádeži a takýto postup vyznieva ako snaha o následné hľadanie vinníka smerom k nedostatočnému zabezpečeniu objektu po opakovanej krádeži.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 86 ods.1, 2, 3 Zákonníka práce, podľa ust. § 29 ods.1, § 30 ods.1, 2, ods.4 zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Poukázal na to, že ust. § 182 až § 184 Zákonníka práce upravujú osobitne druh zodpovednosti za zamestnanca, zodpovednosť zamestnanca za schodok je založená na princípe zavinenia zamestnanca, ktorý ak sa chce zbaviť zodpovednosti je povinný preukázať, že škodu nezavinil. Pri tomto druhu zodpovednosti sa totiž zavinenie zamestnanca predpokladá. V prípade ak dohoda o hmotnej zodpovednosti medzi zamestnancom a zamestnávateľom nebola platne uzavretá, môže sa zamestnávateľ domáhať náhrady škody len podľa ust. § 179 Zákonníka práce, t.j. podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu.

10. Súd prvej inštancie ďalej posudzoval dohodu o hmotnej zodpovednosti, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu ako zamestnávateľ a žalovaný ako zamestnanec, konštatoval, že bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že pred nástupom žalovaného do funkcie skladník a pred podpisom dohody o hmotnej zodpovednosti právny predchodca žalobcu nevykonal inventúru, to však nemá za následok neplatnosť dohody o hmotnej zodpovednosti. Ani zmena druhu práce žalovaného u žalobcu nemá za následok neplatnosť dohody o hmotnej zodpovednosti, podľa súdu predmetná dohoda obsahuje všetky predpísané náležitosti a preto ju považoval za platne uzavretú.

11. Žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 19.829 € s príslušenstvom titulom zodpovednosti za schodok, ktorý bol vyčíslený inventúrou po krádeži v sklade, kde žalovaný pracoval a ktorá bola vykonaná po krádeži v dňoch 26., 27.9.2010. Zavinenie žalovaného a jeho zodpovednosť za tento schodok videl žalobca v nevykonaní priameho pokynu konateľa KON - TIKI Slovakia s.r.o. W.. G. T. a službukonajúceho príslušníka Policajného zboru SR na odstránenie krabíc brániacich riadnej činnosti bezpečnostného snímača, ktorý mal byť daný žalobcovi po predchádzajúcej krádeži v sklade dňa 21.9.2010. Už v spore 18C/304/2010 tamojšieho súdu B. I. v pozícii žalobcu bol proti firme KON - TIKI Slovakia s.r.o. Košice úspešný v spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a v tom konaní bolo preukázané, že žalovanému nebol daný takýto pokyn, trestné stíhanie vedené vo veci krádeže dňa 21.9.2010 bolo prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť konkrétneho páchatela. Zavinenie žalovaného za tento schodok teda nebolo v trestnom konaní preukázané, pričom odcudzenie veci bolo vykonané vlámaním do skladu patriaceho právnenému predchodcovi žalobcu neznámym páchatelom. Uvedené skutočnosti zbavujú žalovaného zodpovednosti za schodok, ktorý vznikol po krádeži 27.9.2010. Žalobca si voči žalovanému uplatňoval aj náhradu za škody - schodok vo výške 3.083 € pozostávajúci z hodnoty zásob v sume 2.337,37 € a ušlého zisku 745,63 €, ktorý bol vyčíslený po krádeži žalobcu, ktorá nastala v dňoch 20. až 21.9.2010. Trestné konanie pre trestný čin krádeže však bolo tiež právoplatne prerušené,

pretože sa nepodarilo zistiť konkrétneho páchatela a ani v tejto časti žaloby nepreukázal žalobca, že za schodok zodpovedá žalovaný. Nepreukázal totiž riadne vykonanie inventúr po krádežiach, ktoré boli vykonané z 20. na 21.9.2010 a z 26. na 27.9.2010 v zmysle zákona o účtovníctve. Nepreukázal, kedy vykonal inventúry za predchádzajúce obdobia, s akým výsledkom tieto inventúry boli skončené a za aké obdobie bola inventúra vykonávaná, nebol vyhotovený inventúry súpis v zmysle zákona o účtovníctve, ktorý by spĺňal náležitosti uvedené v zákone o účtovníctve. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno o existencii a výške schodku po krádežiach, nepreukázal úmysel žalovaného pre priznanie náhrady ušlého zisku ani žiadnym spôsobom neozrejmil, ako určil v oboch prípadoch krádeží z vyčísleného schodku ušlý zisk. Taktiež súd prvej inštancie poukázal na pracovné podmienky žalovaného, ktoré mu neumožňovali, t.j. výlučne jemu samému nakladať s tovarom a zásobami bez rizika straty, pretože do skladu okrem neho mali prístup aj iné osoby, napr. aj pracovník B. E., ktorý nemal dohodu o hmotnej zodpovednosti a pracoval ako skladník, taktiež pracovník J., ktorý vypomáhal v sklade, G. T., ktorý bol bezprostredným priamym nadriadeným žalovaného, ale aj iní zamestnanci právneho predchodcu žalobcu - brigádnici. Taktiež porovnaním predložených súhrnných správ vyčíslených škôd vyhotovených zamestnávateľom a tovaru odcudzeného, uvedeného v pripojených trestných spisoch bolo zistené, že pri inventúrach nie je uvedený niektorý odcudzený tovar a pri niektorých položkách je uvedený iný počet odcudzeného tovaru. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za vzniknuté schodky a preto žalobu ako bezdôvodnú v oboch častiach zamietol.

12. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a priznal úspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania.

13. V zákonnej lehote podal žalobca odvolanie proti rozsudku z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. V prvom rade uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zmätočné už v prípade identifikácie procesných strán v zmysle § 220 CSP. Súd prvej inštancie pochybil, keď označil v úvodnej časti rozsudku ako právneho zástupcu žalobcu JUDr. Borisa Bilčáka, ktorý však na základe vypovedania plnej moci žalobcom už v konaní dňa 12.7.2018 už nie je jeho zástupcom, o čom žalobca upovedomil súd prvej inštancie podaním, doručeným do podateľne súdu dňa 12.7.2018, teda ešte pred vynesení rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie v priamom rozhovore so zásadou právnej istoty a jasnosti konania svoje rozhodnutie nedoručil právnenému zástupcovi žalobcu a to napriek tomu, že ho ako právneho zástupcu žalobcu vo svojom rozhodnutí uviedol. Uvedenú skutočnosť a konanie súdu považuje žalobca s ohľadom na doručovanie a identifikáciu účastníkov konania a ich zástupcov súdom prvej inštancie za vzájomne si odporujúcu, čo prispieva k zmätočnosti konania a samotného rozhodnutia a znižuje právnu istotu účastníkov konania. Súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok na pojednávaní dňa 13.6.2018 v neprítomnosti žalobcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 12.6.2018 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a vyhlásení rozsudku a zároveň súd požiadal o odročenie a určenie nového termínu pojednávania. Napriek tejto skutočnosti však súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok v neprítomnosti žalobcu, pričom s podanou žiadosťou žalobcu o určenie nového termínu pojednávania sa na škodu úplnosti odôvodnenia rozsudku nielen nevysporiadal, ale ani to nespomenul. Odvolateľ namietal posúdenie celého prípadu v prvom rade svojho nároku, ktorý vyplýva zo škody, ktorá mu vznikla po krádeži v sklade ohlásenej dňa 21.9.2010. Medzi touto krádežou a zavinením žalovaného existovala príčinná súvislosť, keďže žalovaný svojvoľne bez súhlasu alebo upovedomenia zamestnávateľa vymenil zámok na dverách hardvérového skladu, z ktorého bol odcudzený tovar a kópiu kľúča uložil do nezabezpečenej zásuvky stola. V čase krádeže ohlásenej 21.9.2010 bol znefunkčnený pohybový a triestivý snímač alarmu v sklade zamestnávateľa z dôvodu jeho prekrytia krabicami. Po príchode povereného príslušníka policajného zboru dostal žalovaný od konateľa spoločnosti W.. G. T. pokyn k odstráneniu krabíc pred snímača pohybu a tento pokyn uviedol aj poverený príslušník policajného zboru na mieste vyšetrujúci spáchaný čin. Aj v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru medzi žalobcom a B. I.T. a žalovaným spoločnosťou KON - TIKI Slovakia s.r.o. vo svojom rozhodnutí 18C/304/2010 súd prvej inštancie konštatoval, že zamestnanec sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny, keď nevykonal priamy pokyn svojho nadriadeného, čím umožnil vznik následnej krádeže. Je pravdou, že prvý rozsudok bol neskôr rozhodnutím Okresného súdu Košice I zo dňa 11.8.2016 zmenený a potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 1Co/110/2017 zo dňa 7.3.2018, avšak v odôvodnení ani jedného z týchto dvoch rozhodnutí súd prvej inštancie nepoprel priamu súvislosť medzi nesplnením príkazu žalobcu žalovanému k odstráneniu krabíc pred snímača pohybu a zvuku a škodou, ktorá vznikla zamestnávateľovi žalovaného. Súdy, ktoré konštatovali neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru len vyslovili, že nesplnenie príkazu

zamestnávateľa žalobcovi nebol dostatočný dôvod k okamžitému skončeniu pracovného pomeru, ale ku skončeniu pracovného pomeru formou výpovede. Pre úplnosť však dodal, že voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 1Co/110/2017 bolo podané dovolanie podľa § 420 CSP a podľa § 421 CSP, o ktorom do dňa podania odvolania nebolo rozhodnuté. Žalobca nepovažoval za správne, keď súd prvej inštancie neposudzoval skutkový stav podľa vlastnej úvahy, ale obmedzil sa len na skutkové zistenia v konaní Okresného súdu Košice I 18C/304/2010. Podľa žalobcu žalovaný zodpovedá za schodok vzniknutý krádežou v sume 3.083 € v plnej výške žalovaný, pretože je tu nepochybná priama súvislosť medzi svojvoľnou výmenou zámku na dverách a hardwarového skladu zo strany žalovaného a krádežou v hardwarovom sklade bez prekonania prekážky. O vzniknutej škode bol žalovaný upovedomený a vyzvaný na úhradu žalovanej sumy. Čo sa týka nároku vo výške 19.829 € s príslušenstvom poukázal odvolateľ na uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti, ktorú žalovaný so zamestnávateľom uzavrel a v dôsledku nesplnenia povinnosti po krádeži ohlásenej 21.9.2010 došlo v poradí k druhej krádeži na rovnakom mieste, pričom v tomto prípade z dôvodu zakrytia pohybového a trieštivého snímača krabicami nespustil sa poplašný systém, bol odcudzený žalobcovi tovar v hodnote 19.829 € a tým mu vznikla škoda. O vzniknutej škode bol žalovaný riadne upovedomený a vyzvaný na úhradu, avšak bezvýsledne. Zodpovednosť žalovaného za schodok na zverených hodnotách súd prvej inštancie podmienil len platnosťou alebo neplatnosťou okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom voči uvedeným rozhodnutiam bolo podané zo strany zamestnávateľa dovolanie. Žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie spochybňoval len platnosť ním uzavretej dohody o hmotnej zodpovednosti z dôvodu nevykonania inventúry v čase nástupu žalovaného do zamestnania. Súd prvej inštancie však uzavrel, že predmetná dohoda o hmotnej zodpovednosti je platná, avšak na škodu jasnosti a zrozumiteľnosti rozhodnutia nevyjadril sa k súpisom inventúrnym rozdielov zo dňa 27.10.2010 zo strany fakturačného a kontrolného oddelenia zamestnávateľa, ktorý rozdiel bol zistený po krádeži, ani k súpisom po krádeži ohlásenej 27.9.2010, ani k inventúrnym súpisom a súpisom inventúrnych rozdielov po krádeži ohlásenej 21.9.2010. Podľa názoru odvolateľa žalobca v plnom rozsahu preukázal výšku vzniknutého schodku na zverených hodnotách, pričom túto výšku žalovaný ani pred začatím konania pred súdom ani počas jeho trvania nenamietal. Odvolateľ namietal tiež závery súdu, keď v jednej časti rozhodnutia uviedol, že v súvislosti s vlámaním sa do predajne súdna prax dospela k záveru, že v týchto prípadoch spravidla dochádza k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti hmotne zodpovedných zamestnancov a nastupuje zodpovednosť páchatelov, ktorí sa do predajne vlámali podľa ust. § 42 a nasl. Občianskeho zákonníka, čím súd vznik škody žalovaným subsumoval pod všeobecné náležitosti škody v zmysle Občianskeho zákonníka. Následne však v inej časti uviedol, že podľa ustálenej súdnej praxe sa zamestnanec zbaví zodpovednosti úplne alebo sčasti aj vtedy, ak preukáže, že mu zamestnávateľ nevytvoril vhodné pracovné podmienky. Totožnú prejednávánú škodu spôsobenú žalovaným tým subsumoval pod ustanovenia Zákonníka práce. Závery súdu, podľa ktorých je potrebné posudzovať schodok na zverených hodnotách a v súvislosti s týmto schodkom spôsobenú škodu sú protichodné a nejasné. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného na úhradu žalovaných súm so zákonným úrokom z omeškania až do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. V prípade, ak odvolací súd nezmení rozhodnutie súdu prvej inštancie. Navrhol, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, riadne odôvodnený a vychádzajúci zo správne a úplne zisteného stavu a najmä zo správneho právneho posúdenia veci, odvolanie žalobcu nepovažuje za dôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. V prvom rade vytýkaný nedostatok uvedenia údajov o právnom zástupcovi žalobcu v úvode rozsudku možno považovať za chybu v písaní alebo inú zrejmu nesprávnosť, ktorú je možné odstrániť spôsobom podľa § 224 CSP vydaním opravného uznesenia. Čo sa týka doručovania, súd prvej inštancie predmetný rozsudok bývalému zástupcovi žalobcu doručovať ani nesmel, keďže tomuto zastúpenie skončilo 12.6.,2018, teda deň pred vyhlásením rozsudku. Žalovaný taktiež nepovažuje ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní dňa 13.6.2018 z dôvodu vypovedania plnej moci JUDr. Borisom Bilčákom za dôvod na odročenie pojednávania a nezakladá to ani odvolací dôvod. Ďalej odročenie pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku a vyhlásenie rozsudku je postup zo strany súdu, kde už strany nemajú možnosť uplatniť svoje procesné práva, a preto nie je zrejmé, akým spôsobom mohli byť práva žalobcu porušené. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že medzi krádežou zo dňa 21.9.2010 a údajným zavinením žalovaného existovala príčinná súvislosť. Žalovaný popieral svoje zavinenie tak, ako to aj učinil v spore samom. V konaní pred súdom prvej inštancie došlo aj k vyvráteniu skutočnosti zakladajúcej zavinenie žalovaného, keďže

právny predchodca žalobcu nevytvoril vhodné podmienky na hospodárenie so zverenými hodnotami žalovanému a žiaden úmysel žalovaného spôsobiť právnomu predchodcovi žalobcu škodu nebol rovnako preukázaný. Dňa 21.9.2010 došlo k vlámaniu sa do skladu právneho predchodcu žalobcu neznámym páchatelom bez zavinenia žalovaného, čo vyplýva aj z vyšetrovania a zo spisov, ktoré si súd prvej inštancie pre účely konania zabezpečil. Citovanie už zrušeného rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 1.2.2013 v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/304/2010 (o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru) nepovažuje žalovaný za správne ani korektné, pretože tento rozsudok bol zrušený a vydaním nového rozsudku, ktorý bol potvrdený aj odvolacím súdom, boli skutkové a právne okolnosti vyhodnotené inak. Žalobca podľa žalovaného sám nemá ujasnenú otázku, za ktoré konkrétne konanie by mal žalovaný niesť údajnú zodpovednosť za schodok na majetku právneho predchodcu žalobcu. Tiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že pre účely tohto konania bude mať rozhodnutie o dovolaní podanom v konaní 18C/304/2010 vedenom na Okresnom súde Košice I nejaký vplyv. Aj v súvislosti so škodou vzniknutou po krádeži dňa 27.9.2010 v sklade právneho predchodcu žalobcu chýba preukázanie príčinnej súvislosti medzi konaním alebo nekonaním žalovaného a vznikom škody. Priama súvislosť medzi údajmi neuposlušnosťou pokynu - príkazom nadriadeného žalovaného a vznikom škody nie je daná. Nie je tiež pravdivé tvrdenie žalobcu, že prístupom ku kľúčom od hardvérového skladu po jeho výmene disponoval len žalovaný. Z dokazovania vyplynulo, že ku kľúčom mal prístup ktorýkoľvek zo zamestnancov, ktorí sa nachádzali v budove, nakoľko tento bol uložený v skrinke pred vstupom do hardvérového skladu. K lúpežiam zároveň došlo mimo pracovného času žalovaného, pravdepodobne vo večerných hodinách, kedy páchatel musel prekonať viacero vonkajších prekážok k tomu, aby sa vôbec do budovy dostal. Prístupové heslo do budovy, aby sa nespustil alarm, vedel žalobca, jeho brat a fakturanti, ktorí vždy vstupovali do objektu dvaja. Čiže boli od budovy dva kľúče a obidvaja fakturanti museli preto prísť naraz. Nie je pravdivé tiež tvrdenie žalobcu v odvolaní, že počas konania žalovaný spochybňoval len platnosť uzatvorenej dohody o hmotnej zodpovednosti. Žalovaný totiž namietal, že chýba preukázanie toho, že ku škode na majetku došlo z dôvodov na strane žalovaného pri plnení jeho pracovných povinností. Bola tiež namietaná žalobcom uplatňovaná výška škody, zavinenie žalovaného, ale aj zodpovednosť žalovaného za schodok na zverených hodnotách a tiež namietal aj spôsob vykonania inventúry. Súd prvej inštancie nedostatky žaloby a dôkaznej situácie na strane žalobcu jednoznačne pomenoval. Súd prvej inštancie naznačil vo všeobecnosti, že ak dôjde k vlámaniu do predajne alebo iných priestorov zamestnávateľa, tak v týchto prípadoch v rámci rozhodovacej praxe súdov dochádza k zbaveniu sa zodpovednosti hmotne zodpovedných zamestnancov a nastupuje všeobecná zodpovednosť páchatelov za škodu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. V dôsledku krádeže tak dochádza k preneseniu zodpovednosti za škodu na páchatela a žalovaný sa s týmto záverom v plnom rozsahu stotožňuje.

15. Žalobca k vyjadreniu žalovaného podal písomné vyjadrenie, kde zotrvával na svojich argumentoch.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10. decembra 2019, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

17. Žalobca použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývali z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Odvolačný dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

18. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. V súvislosti s použitým odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd konštatuje, že nebol zistený taký procesný postup súdu, ktorý by spôsobil porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je aj dostatočne odôvodnený, spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

19. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne a presvedčivé, ale aj zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Na doplnenie s zvýraznením správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza:

21. Skutočnosť, že v úvodnej časti napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol právneho zástupcu žalobcu, ktorý ho v čase vyhlásenia rozsudku už nezastupoval nie je takou vadou, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces, prípadne nesprávnosť rozhodnutia vo veci. Aj keď súd uviedol právneho zástupcu, ktorý pre vypovedanie plnej moci žalobcu už nezastupoval, správne postupoval, ak doručoval rozsudok už priamo žalobcovi v súlade s § 223 ods. 1 CSP.

22. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 9.5.2018, pojednávanie bolo odročené výlučne za účelom vyhlásenia rozhodnutia, ktoré z dôvodu lekárskeho ošetrovania sudkyne bolo preročené na 13.6.2018. Na č.l. 231 súdneho spisu sa nachádza e-mailová komunikácia, kde súd prvej inštancie žalobcovi oznamuje, že sa neakceptuje jeho žiadosť o odročenie pojednávania a že rozsudok bude vyhlásený v nariadenom termíne. Ani táto skutočnosť nemala za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie v tom, že dohoda o hmotnej zodpovednosti žalovaného bola s jeho zamestnávateľom - právnym predchodcom žalobcu platne uzavretá.

23. V prípade krádeže je zamestnávateľ oprávnený uplatňovať nárok zo zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách (tovare), je právom zamestnanca namietat svoju zodpovednosť a jeho dôkazným bremenom preukázať, že škodu spôsobili tretie osoby. V súvislosti s vlámaním sa do predajne (skladu) súdna prax dospela k záveru, že v týchto prípadoch spravidla dochádza k úplnému zbaveniu zodpovednosti hmotne zodpovedných zamestnancov a nastupuje zodpovednosť páchatel'ov, ktorí sa vlámali do predajne, a to podľa ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vyplýva to z toho, že osoby, ktoré sa vlámali do predajne, vytvorili stav, v ktorom hmotne zodpovední zamestnanci nemali možnosť so zverenými hodnotami riadne hospodáriť a starať sa o ne. V prípade stretnutia zodpovednosti neznámeho páchatel'a za protiprávny zásah do majetkových práv zamestnávateľ'a a zodpovednosti

zamestnanca za schodok na zverených hodnotách treba skúmať najmä to, či zamestnanec konanie páchatel'a neumožnil (neul'ahčil) porušením svojej pracovnej povinnosti napr. tým, že zverené hodnoty riadne nezabezpečil alebo či sa o ne riadne nestaral. Zbavenie sa zodpovednosti neznamená len prenesenie zodpovednosti na tretí subjekt (iného zamestnanca alebo tretiu osobu), ale aj prenesenie zodpovednosti na zamestnávateľa, ktorý si nárok na náhradu škody voči zamestnancovi uplatňuje. V zmysle súdnej praxe sa zamestnanci úspešne zbavia zodpovednosti (úplne alebo sčasti), ak preukážu, že zamestnávateľ nevytvoril vhodné podmienky na hospodárenie so zverenými hodnotami. Zamestnanec sa nemôže zbaviť zodpovednosti, ak nesplnením svojich povinností riadne hospodárí s jemu zverenými prostriedkami a počínať si tak, aby nedochádzalo k poškodeniu majetku zamestnávateľa alebo k jeho zničeniu (§ 178 ods. 1 Zákonníka práce) vznik schodku umožnil. Ak je nedbanlivostné porušenie povinnosti hmotne zodpovedným zamestnancom takého rozsahu, že bez neho by k vzniku schodku úmyselným konaním tretej osoby vôbec nemohlo dôjsť, potom neprichádza do úvahy ani čiastočné zbavenie sa zodpovednosti podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce. Odcudzenie tovaru iným páchatel'om preto nie je vždy dôvodom, ktorý oslobodzuje hmotne zodpovedného zamestnanca zo zodpovednosti za vzniknutý schodok (uznesenie NS SR zo dňa 7.9.2010 č.k. 5Cdo 123/2009).

24. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku zaoberal obranou žalovaného ako hmotne zodpovedného pracovníka a správne uzavrel, že vzhľadom na výsledky dokazovania sa žalovaný svojej zodpovednosti celkom zbavil, pretože pri výkone svojho zamestnania neporušil svoje povinnosti a neumožnil (ani neul'ahčil) páchatel'ovi krádež a tým aj vznik schodku. Správne pritom poukazoval súd prvej inštancie aj na skutočnosť, že na pracovisku boli také podmienky, že neumožňovali žalovanému riadne hospodárenie so zverenými hodnotami (ďalší pracovník v sklade bez dohody o hmotnej zodpovednosti, brigádnici a pod.).

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania ako vecne správne.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalobca nebol so svojím odvolaním úspešný, preto má úspešný žalovaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).